

можемъ, сме били въ услугитѣ му. Потога начинъ се създадоха помежду ни сърдечни отношения, твърде ценни за стопани съ нашето положение.

Но, кое главно, ни накара да приемемъ нашата рискована работа, когато ние имахме едно завидно обществено положение съ отлични изгледи за авансиране?

Това е влиянието на германската култура; примѣра на Ромжнскитѣ чокои; разочарованията отъ чиновничеството и желание да си създадемъ условия, необходими за единъ независимъ животъ.

Но, трѣбва да призная, че ние скоро претърпѣхме разочарование, по отношение на очакването ни, че стопанството ще дава, още въ началото, добри приходи.

Когато поехме владението на „Минкова махала“, то представляваше единъ комплексъ най-зле стопанисвана необработваема земя. По-големата му частъ се състоеше отъ гори, рѣдки, заклелавели храсталаци, които не даваха никакви приходи, а служеха само за пасбища на жителитѣ-исполичари, които живѣеха съ това, съ което, обаче, тѣ унищожаваха горитѣ. Хиляди декари сж били съсипвани отъ продължителното имъ и най-неправилно съчение за безсистемно подържане на яза на воденицата и хищническо пасене на добитѣкъ, между който и на стада кози.

Тогава Минкова махала имаше само около 700 декари, прошарени — извжтре — съ туфи храсталаци и неправилно врѣзани въ горитѣ ниви, които отъ лошото работене бѣха, като че нарочно посѣяни, тъй често обрасли съ черно тръне, че презъ него човѣкъ се мжно движеше, та ние, впоследствие, употребихме много надници за изтрѣбването му.

Ние изучихме почвитѣ. Опредѣлихме кои гори трѣбва да се изтрѣбятъ за ниви и кои не.

Но нашитѣ работи се засилиха чакъ, когато се свърши постройката на ж. п. линия Мездра—Видинъ, което събитие, за насъ, за жалостъ, съвпада съ началото на цѣлата серия войни.

Голѣмитѣ фактори на страната сж се оказали индеферентни къмъ дѣла като нашитѣ, затова тѣ не сж ни запазили отъ зловредното влияние на развититѣ се впоследствие събития —

мобилизация, маневри, събитията презъ 1923 год.

Презъ 1920 до 1922 г., г-нъ проф. Ганчевъ ни изработи организационенъ планъ, който до сега следваме.

Съгласно сжщия нашето стопанство, което сега има около 3400 декара работна земя, 600 декара естествени и изкуствени гори и други неработни земи, като пасбища, чакълища покрай рѣката, кариери и пр. има следнитѣ стопански отрасли:

1. **Фермата**, която използва около 2300 декара земя. Произвежда най-главно обемистъ фуражъ — надъ 600 декара люцерна, царевича за фуражъ и за зърно и жито за хората. Минкова махала е призната отъ държавата за семепроизводно стопанство, което сега произвежда и разпространява новитѣ типове жита за размножение. Произведения фуражъ служи за храна, освенъ на работния добитѣкъ и на осемдесетѣхъ дойни крави и на тѣхния ремонтъ. Млѣкото до скоро се продаваше въ прѣсно състояние въ София, а сега се преработва на сирене трапистъ.

2. **Благодарение** на тора на добитѣка и на другитѣ благоприятни условия на стопанството ни, ние развихме около 500 декара *зеленчукови градини* на поливка по гравитация и други около 300 декара — градини безъ поливка и станаме най-голѣмитѣ и най-известнитѣ градинари въ България. Но у насъ сж особено пригодни условията за една консервена фабрика на широки основи, която би използвала и разширенитѣ мѣста за поливка и развитото въ бждеще наше овощарство. За тая цель ние сме вече създали даже парната инсталация при новата си воденица.

3. **Имаме** 207 декари американски лозя съ преимуществено десертни грозда: Афузъ Али, Хамбургски мискетъ и др. както и съ нѣкои винени сортове за таблени и обикновени вина, като Пино ноаръ, ризлингъ и др.

Освенъ това, покрай тѣзи отрасли, като напримѣръ, покрай краварството и за нуждитѣ на самото стопанство, създадохме *свинарството* (раса германска благородна свиня); покрай лозарството — *винарството* съ своитѣ хубави сортове вина; покрай зеленчука — *цвѣтарството*, а именно *разсадника на рози*. Ние сме устроили и единъ значителенъ